ญี่ปุ่น–เกาหลีใต้ :
ความสัมพันธ์บนพื้นฐานของมิตรภาพและความขัดแย้ง

เรือโท นภดล ชาติประเสริฐ

".....It is a great honor for me to be visiting the Republic of Korea at the invitation of the Korean government, and I am very glad that my first official visit to another country as prime minister should be a visit to the Republic of Korea....."[1]

(คำกล่าวของนายกรัฐมนตรี Yasuhiro Nakasone, ซึ่งกล่าว ณ งานเลี้ยงรับรอง, กรุงโซล, ในวันที่ 11 มกราคม 1983)

การแลกเปลี่ยนการเดินทางไปเยือนซึ่งกันและกันระหว่างผู้นำของญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี[2] ในปี 1983, 1984 และ 1986 นั้น ถือได้ว่าเป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ของความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประเทศทั้งสอง แม้ว่าปัญหาต่าง ๆ ยังไม่อาจที่จะขจัดให้หมดไปได้ ทั้งนี้เนื่องจากความรู้สึกซึ่งเป็นปฏิปักษ์และความขัดแย้งซึ่งมีมานานและต่อเนื่องตลอดมาในความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศนี้ แต่อย่างไรก็ตาม บรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นในปัจจุบัน ก็อาจนับได้ว่าราบรื่นกว่าช่วงใด ๆ ที่ผ่านมา

การพิจารณาไม่ว่าในประเด็นใด ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นและเกาหลีใต้นั้น จำเป็นที่จะต้องตระหนักในความจริงที่ว่า ทั้งสองประเทศนี้ต่างต้องใช้ความพยายามถึง 20 ปี[3] กว่าที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ทางทูตต่อกันได้สำเร็จ ด้านเกาหลีใต้นั้น ประชาชนชาวเกาหลีมีความรู้สึกต่อต้านญี่ปุ่นอย่างรุนแรง ความรู้สึกเหล่านี้เป็นผลมาจากประสบการณ์อันขมขื่นในสมัยที่ญี่ปุ่นยึดครองเกาหลี[4] ทัศนคติดังกล่าว

เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการสถาปนาความสัมพันธ์ต่อกันกับญี่ปุ่น ส่วนทางด้านญี่ปุ่นนั้นมองเห็นว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการสถาปนาความสัมพันธ์กับเกาหลีใต้มีไม่มากพอเมื่อคำนึงถึงว่า ญี่ปุ่นจะต้องจ่ายค่าปฏิกรรมสงครามจำนวนมหาศาลตามเงื่อนไขของฝ่ายเกาหลีใต้

อย่างไรก็ตาม ภายหลังการเจรจาอันยาวนาน การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ก็สามารถกระทำได้สำเร็จในสมัยของประธานาธิบดี Park Chung Hee ในปี 1965 การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตครั้งนี้ ได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรงทั้งจากประชาชนชาวเกาหลีใต้และชาวญี่ปุ่นในประเทศเกาหลีใต้นั้น นักการเมืองฝ่ายค้านและนักศึกษาได้รวมพลังกันต่อต้านนโยบายดังกล่าวอย่างแข็งขัน[5] ประมาณได้ว่า ประชาชนรวม 3.5 ล้านคนได้ร่วมในการประท้วงครั้งนี้ในประเทศญี่ปุ่น รัฐบาลก็ถูกโจมตีอย่างรุนแรงจากฝ่ายค้าน หรือแม้แต่จากสมาชิกบางกลุ่มของพรรคเสรีประชาธิปไตยอันเป็นพรรครัฐบาล ฝ่ายต่อต้านเห็นว่า การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตดังกล่าว เท่ากับเป็นการผลักดันให้ญี่ปุ่นต้องเข้าไปเกี่ยวพันกับระบบพันธมิตรของสหรัฐอเมริกาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังอาจสร้างปัญหาต่อการปรับความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับสหภาพโซเวียต รวมทั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนด้วย ในด้านเศรษฐกิจนั้น ฝ่ายต่อต้านก็เห็นว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวเท่ากับเป็นการเปิดตลาดของญี่ปุ่นให้กับสินค้าเกาหลีใต้ที่มีราคาถูกกว่า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมบางประเภทของญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตาม ต่อมาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจซึ่งทั้งสองฝ่ายได้รับหลังจากการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน ก็ได้เริ่มปรากฏให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น เงินทุนจากญี่ปุ่นเริ่มหลั่งไหลเข้าสู่เกาหลีใต้ รวมทั้งการค้าระหว่างประเทศทั้งสองก็ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ในด้านความสัมพันธ์ทางการเมืองนั้น ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ดูเหมือนจะมีมากกว่าความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ พัฒนาการของความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นเจริญเติบโตไปอย่างเชื่องช้า ทั้งนี้ก็เนื่องจากความขัดแย้งในปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ในช่วงปี 1973 และ 1974 นั้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองเกิดความตึงเครียดอย่างรุนแรง จากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกันโดยตรง นั่นคือการลักพาตัวผู้นำฝ่ายค้านเกาหลีใต้ นาย Kim Dae Jung จากญี่ปุ่นกลับไปเกาหลีใต้, การที่ศาลเกาหลีใต้ตัดสินลงโทษนักศึกษาญี่ปุ่น จำนวน 2 คน ซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับฝ่ายต่อต้านรัฐบาลในเกาหลีใต้ และ การลอบสังหารภริยา

ของประธานาธิบดี Park Chung Hee โดยมือบืนซึ่งเป็นชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในญี่ปุ่น

ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อกันขยายตัวอย่างรวดเร็ว การประชุมร่วมระดับรัฐมนตรี (The Joint Ministerial Conference) ถูกเลื่อนออกไปหลายต่อหลายครั้ง และการตัดสินใจในการเพิ่มความช่วยเหลือจากฝ่ายญี่ปุ่นถูกยับยั้งไว้[6]

อย่างไรก็ตามในปี 1975 สถานการณ์ระหว่างประเทศซึ่งเปลี่ยนแปลงไปหลังจากสงครามเวียดนามสิ้นสุดลง ได้มีส่วนอย่างสำคัญในการผลักดันให้ทั้งญี่ปุ่นและเกาหลีใต้จำต้องหันหน้าเข้าหากันอีกครั้งหนึ่ง เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ทำให้ประเทศทั้งสองต่างมีความเห็นร่วมกันมากขึ้นเกี่ยวกับภัยจากการคุกคามจากภายนอกที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ความวิตกกังวลต่อนโยบายของสหรัฐอเมริกาที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปภายหลังการถอนตัวออกจากสงครามเวียดนาม ตลอดจนการค้นพบอุโมงค์ลับภายใต้เขตปลอดทหารที่พรมแดนเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือ มีผลทำให้ผู้นำเกาหลีใต้ตระหนักถึงความไม่มั่นคงที่มีเพิ่มมากขึ้น และเห็นว่า การประนีประนอมเพื่อลดความตึงเครียดกับญี่ปุ่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ นอกจากเหตุผลทางด้านการเมืองแล้ว เกาหลีใต้ก็ได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่าความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากญี่ปุ่นนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ ฝ่ายญี่ปุ่นเองก็มองเห็นว่าความมีเสถียรภาพบนคาบสมุทรเกาหลีมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของญี่ปุ่นและดุลแห่งอำนาจโดยส่วนรวมในภูมิภาค

ในช่วงครึ่งหลังของทศวรรษที่ 1970 นั้น ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและเกาหลีใต้อยู่ในลักษณะตึงเครียด อันเป็นผลมาจากเหตุการณ์และสถานการณ์หลายอย่าง เช่นการที่ประธานาธิบดี Jimmy Carter ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อปัญหาสิทธิมนุษยชนในประเทศต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเกาหลีใต้ด้วย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับแผนการของสหรัฐอเมริกาที่จะถอนทหารภาคพื้นดินออกจากเกาหลีใต้[7] ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้นับได้ว่า มีส่วนเป็นอย่างมากในการทำให้ญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อความมั่นคงของเกาหลีใต้มากขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นมีความแน่นแฟ้นมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

ความสัมพันธ์อันราบรื่นระหว่างเกาหลีใต้กับญี่ปุ่นเริ่มถูกท้าทายอีกครั้งหนึ่งในปี 1980 เมื่อนาย Kim Dae Jung ผู้นำฝ่ายค้านในขณะนั้นถูกตัดสินประหารชีวิต[8] ประชามติของชาวญี่ปุ่นต่อต้านการตัดสินดังกล่าวเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ประชาชนชาวญี่ปุ่นยังมีความรู้สึกไปในทางลบต่อการใช้ความรุนแรงของรัฐบาลเกาหลีใต้จนเกิดการนองเลือดที่เมืองกวางจู ซึ่ง

ทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากในกลางปี 1982 ความขัดแย้งซึ่งมีอยู่แล้วถูกทำให้ขยายตัวออกไปอีก เมื่อญี่ปุ่นทำการแก้ไขตำราเรียนเกี่ยวกับบทบาทของญี่ปุ่นในสมัยที่ยึดครองเกาหลี ซึ่งฝ่ายเกาหลีเห็นว่าเป็นการบิดเบือนประวัติศาสตร์

อย่างไรก็ตามก่อนที่ความขัดแย้งจะขยายตัวบานปลายจนเกินกว่าจะแก้ไขได้ทั้งสองฝ่ายก็ได้ใช้ความพยายามอีกครั้งหนึ่งในการประสานความสัมพันธ์ต่อกัน ประกอบกับมีเหตุการณ์หลายอย่างเกิดขึ้น ซึ่งมีส่วนผลักดันให้เกิดความเห็นใจซึ่งกันและกันมากขึ้นระหว่างชาวเกาหลีใต้และชาวญี่ปุ่น เช่นกรณีที่มีชาวญี่ปุ่นและชาวเกาหลีเสียชีวิตจำนวนมาก จากการที่เครื่องบินของสายการบินเกาหลีถูกยิงตกในเดือนกันยายน 1983 ซึ่งมีผลทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความรู้สึกเห็นใจซึ่งกันและกันในฐานะที่ผู้โดยสารในเครื่องบินลำดังกล่าวซึ่งส่วนมากเป็นชาวเกาหลีและชาวญี่ปุ่นต้องตกเป็นเหยื่อของความขัดแย้งระหว่างประเทศร่วมกัน นอกจากนี้การที่ญี่ปุ่นแสดงท่าทีเห็นใจเกาหลีใต้ในกรณีที่เกิดการวางระเบิดที่นครร่างกุ้งในเดือนตุลาคม 1983 รวมทั้งมาตรการที่ญี่ปุ่นได้ตอบโต้ต่อเกาหลีเหนือท่าทีต่าง ๆ ของญี่ปุ่นเหล่านี้ได้สร้างความพอใจให้กับฝ่ายเกาหลีใต้เป็นอย่างมาก

ในสมัยของประธานาธิบดี Chun Doo Hwan และนายกรัฐมนตรี Yasuhiro Nakasone นั้น ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองพัฒนามากขึ้นตามลำดับ การที่นายกรัฐมนตรี Yasuhiro Nakasone ตัดสินใจไปเยือนเกาหลีใต้เป็นประเทศแรกหลังจากที่เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีส่วนเป็นอย่างมากในการลดความรู้สึกต่อต้านญี่ปุ่นของฝ่ายเกาหลีใต้ลง และในการเดินทางไปเยือนประเทศญี่ปุ่นในปี 1984 นั้น ประธานาธิบดี Chun Doo Hwan ก็ได้เรียกร้องให้ทั้งสองฝ่ายลืมความขมขื่นต่าง ๆ ในอดีต พัฒนาการของความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้นับได้ว่าเป็นการเปิดยุคใหม่ของความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นและเกาหลีใต้อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีอุปสรรคและปัญหาอยู่อีกหลายประการซึ่งทั้งฝ่ายญี่ปุ่นและเกาหลีใต้จะต้องร่วมมือกันแก้ไข เช่น ปัญหาความรู้สึกอันขมขื่นในอดีต ซึ่งจนถึงปัจจุบันนี้ความขมขื่นซึ่งชาวเกาหลีใต้ได้รับในสมัยที่ถูกญี่ปุ่นยึดครองก็ยังมิได้ลบเลือนไปจากความทรงจำของชาวเกาหลี นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยชาวเกาหลีซึ่งอาศัยอยู่ในญี่ปุ่น ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 670,000 คน ไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมทั้งในด้านกฎหมายและทัศนคติจากรัฐบาลและประชาชนชาวญี่ปุ่น ปัญหาเรื่องการติดต่อระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีเหนือ ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่น แม้ว่าเมื่อมีการสถาปนา

ความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นในปี 1965 นั้น ญี่ปุ่นได้ระบุว่าญี่ปุ่นรับรองให้สาธารณรัฐเกาหลี เท่านั้นเป็นรัฐบาลที่ชอบธรรมบนคาบสมุทรเกาหลี แต่ญี่ปุ่นก็ได้มีการติดต่ออย่างไม่เป็นทางการ ตลอดจนการติดต่อทางด้านการค้ากับเกาหลีเหนือ แม้ว่าเกาหลีใต้จะได้คัดค้านต่อนโยบายดังกล่าวก็ตาม[9]

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ก็มีปัญหาไม่น้อยไปกว่าความสัมพันธ์ทางการเมือง ถึงแม้ว่าทั้งสองประเทศจะมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกันอย่างใกล้ชิด แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ที่ขาดดุลยภาพ กล่าวคือ เกาหลีใต้ขาดดุลการค้าต่อญี่ปุ่นจำนวนมหาศาลติดต่อกันมาเป็นเวลานานกว่า 20 ปี ด้วยเหตุนี้เกาหลีใต้จึงได้เรียกร้องให้ญี่ปุ่นพยายามแก้ไขข้อปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมต่าง ๆ และเปิดตลาดญี่ปุ่นสำหรับสินค้าของเกาหลีใต้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย

ในกรณีการขาดดุลยภาพในความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจนั้น ญี่ปุ่นมีทัศนคติที่แตกต่างไปจากเกาหลีใต้โดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ญี่ปุ่นมองว่า เงินช่วยเหลือและการลงทุนจากญี่ปุ่นในเกาหลีใต้นั้น มีส่วนช่วยเป็นอย่างมากต่อความเสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจของเกาหลีใต้[10] นอกจากนี้สินค้าจำนวนมหาศาลซึ่งเกาหลีใต้นำข้าจากญี่ปุ่นนั้น เกาหลีใต้เองก็ได้ใช้ประโยชน์จากสินค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องมือการผลิตและเป็นวัตถุดิบ เพื่อผลิตเป็นสินค้าส่งไปขายต่อยังต่างประเทศจนเกาหลีใต้ได้เปรียบดุลการค้าประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้นในปัจจุบันนี้ก็ตาม แต่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองก็ยังจะต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคอีกหลายประการในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้นำของประเทศทั้งสองจำเป็นจะต้องร่วมมือกันแก้ไข บนพื้นฐานของความเข้าใจ ความเห็นใจ และความจริงใจต่อกันและกันอย่างแท้จริง

> *"..... I am firmly convinced that it is our common task, a task of the very greatest historical significance, to conhiptinue to build and to maintain a dynamic and mutual beneficial relationship of absolute equality, a relationship based on the mutual respect and friendship of the Japanese and Korean peoples ....."*[11]

(คำกล่าวของนายกรัฐมนตรี Yasuhiro Nakasone, ซึ่งกล่าว ณ งานเลี้ยงรับรอง, กรุงโซล, ในวันที่ 11 มกราคม 1983)

เชิงอรรถ

1. Speaking of Japan, (April 1983, Volume 4, Number 28), p. 1.

2. "สาธารณรัฐเกาหลี" ในบทความนี้จะเรียกว่า "เกาหลีใต้"

3. ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันได้เป็นผลสำเร็จในปี 1965, 4 ปี ภายหลังจากที่ประธานาธิบดี Park Chung Hee ขึ้นมามีอำนาจ

4. ญี่ปุ่นได้ยึดครองเกาหลีเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นระหว่างปี 1910 ถึง 1945

5. William Watts and others, *Japan, Korea, and China,* (Massachusetts : D.C. Heath and Company, 1979), p. 68.

6. William J. Barnds, "Old Issues in a New Context", in William J. Barnds, editor, The Two Koreas in East Asian Affairs, (New York : New York University, 1976) p. 13.

7. ทหารอเมริกัน จำนวน 40,000 คน ซึ่งประจำอยู่ในเกาหลีใต้นั้น นับได้ว่าเป็นหน่วยทหารอเมริกันชุดสุดท้ายที่ยังคงตั้งมั่นอยู่บนภาคพื้นแผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชีย นับตั้งแต่สงครามเวียดนามได้สิ้นสุดลง

8. เนื่องจากมีแรงกดดันและการต่อต้านโดยทั่วไปทั้งในเกาหลีใต้และจากประชาคมโลก นาย Kim Dae Jung จึงได้รับการลดโทษลงในเวลาต่อมา

9. William Watts and others, Japan, Korea, and China, p. 68.

10. นอกเหนือจากเงินจำนวน 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งญี่ปุ่นได้จ่ายให้กับเกาหลีใต้เพื่อชดใช้ความเสียหาย และเงินกู้ ตามที่ได้ตกลงกันไว้เมื่อสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันแล้วนั้น ตลอดช่วงระยะเวลาระหว่างปี 1964–1975 ญี่ปุ่นยังได้ให้ช่วยเหลือเกาหลีใต้ในรูปของเงินกู้และอื่นๆอีก คิดเป็นมูลค่าประมาณ 15,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเงินจำนวนเหล่านี้มีส่วนต่อการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ อย่างไม่อาจจะปฏิเสธได้

ดูเพิ่มเติมใน Bae Ho Hahn, "Policy Toward Japan," in Young Koo and Sung-joo Han, editors, *The Foreign Policy of the Republic of Korea,* (New York : Columbia University Press, 1935) p. 134.

11. *Speaking of Japan*, p. 1 เรือโท นภดล ชาติประเสริฐ ศ.ส.บ. (ประวัติศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง, ม.ธ. M.A. in International Relations จาก International University of Japan ปัจจุบันเป็นข้าราชการ กองวางแผนส่วนรวม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (บทความนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ไม่เกี่ยวกับหน่วยงานที่ผู้เขียนทำงานอยู่แต่อย่างใด)

บรรณานุกรม

Barnds, William J. "Old Issues in a New Context". In Barnds, William J, editor. *The Two Koreas in East Asian Affairs*. New York : New York University Press, 1976.

Hahn, Bae Ho. "Policy Toward Japan". In Kov, Youngnok and Han, Sung-joo, editors. *The Foreign Policy of the Republic of Korea*. New York : Columbia University Press, 1985.

Han-Kyo, Kim, editor. *Studies on Korea : A Scholar's Guide*. Honolulu : The University. Press of Hawaii, 1980.

Longdon, F.C. *Japan's Foreign Policy*. Vancouver : University of British Columbia Press, 1975.

Laroon, Joyce E., editor. *New Foundations for Asian and Pacific Security*. New York : National Strategy Information Center, Inc., 1980.

Lee, Chong-Sik. *Japan and Korea, The Political Dimension* California : Hoover Institution Press, 1985.

Watts, William and others. *Japan, Korea, and China*. Massachusetts : D.C. Heath and Company, 1979. *Speaking of Japan*. April 1983, Volume 4, Number 28.